

Čauté děcká!! Tak podívejte helejte se, nedávno jsem si užila!!Konečně mě zase po sto letech vzali šopovat. Teda vzala, vzala. Páč mě vzala pánčička. Že prej si uděláme dámskou jízdu, ale musím se prej chovat jako civilizovaná, když jdu do civilizace a ne jako burák nějakej.

Co tím jako chce říct? Že se neumím chovat? Přeháňka teda, dost jasná přeháňka. Abych jí to dokázala, tak jsem si fakt jako dala dost záležet. Jedině, kde by jako mohla zapochybovat, tak na úplným začátku, kdy se ještě ale o civilizaci ani mluvit nemohlo, ponivadž to bylo hnedle u baráku. Ale byla jsem tak natěšená, že jdeme ven, že jsem prostě zapoměla na tom obrubníku blbým zastavit, no. A tak mě musela vrátit. Dvakrát teda, ale jako, chápejte, se těším, se těším a těším. No ale jinak? Brnkačka a měla jsem to v paži.

Vodítko nenatažený..... skoro teda, ale na mě výkon hodný vycenění. A ani malý šňafáci mě nerozhodili. Prostě se šlo ukázkově. Prošly jsme sídlákem a na prvním přechodu, pooohodičkáá, jsem si sedla, počkala na pokyna a šlapala u nohy, jak takovej ten závodní pes, co čučí jen nahoru. Taky sem čučela. Pak sem si chtěla chodit po takovým vám vysokým vobrubníku, co odděluje kopec od chodníku, ale to mi moc nedovolila, páč prej na konci bych si nakonec zase dala na hubu prej. Krapítek drzá, abych to tak označila. Ale tak co bych v rámci ukázkovýho chování nespokla, že jo. Takže jsem šla úplně normálně po chodníku. Trochu nuda teda, ale co už.

Ovšem když jsme přišly k samošce, tak to rozhodně nuda nebyla. Tam vám bylo pachů!!!Ejch!! A co teprv, když jsme zašly za roh. Víte totiž..... já miluju pizzu. To máme s páníkama stejný. Pro kousek pizzy jsem schopná se třeba i zauzlovat. No a tady? Tady jí v tom krámku museli mít celý tuny, podle toho, jak mocně to tam vonělo. Úplně jsem se trochu i vypnula a jen nasávala. A kdybych mohla, přepadnu ten krámeček a vyplením. Jenže, víte jak. Vodítko, no. Takže jsme to halt přešly a místo návštěvy picošky, jsme se šly motat mezi lidi. A taky poslouchat mezi nima. Se musím vychválit, ponivadž mi to dost jako šlo teda.

A za odměnu, jo? Za odměnu jsme pak sešly úplně dolů a tam je psí krámeček!! Tam psi můžou, juchachááá. Tam je zboží jen pejsčí. No dobře, tak možná třeba i trochu kočičí a tak, ale to mě je jedno, беру všechno. Taky to tam tak bombasticky voní, jak u tý picošky. A může se tu nakupovat!! Může se tu studovat, co mají v nabídce - a že toho mají! Pro samý pochutiny jsem si ani myší v akvářku nestihla prej všimnout. A taky se tu může nakupovat

právě tak, že se vopřete předníma o pultik a čučíte paní prodavačce pod pultik a do gezichtu a na kasu, a do kelímků s dobrůtkama. Myslim, že by se určitě daly půjčit i některý z těch hraček, co tam mají, ale to mi pánčička nedovolila, škaredá pánčička teda. To pani prodavačka ta je uznalejší, ta i právě dobrůtku přes pultík dá. A když si lehnu a dělám cvičebního psa a ležim, tak i mnoho dobrůtek dá. Tam bych klidně strávila celý vodpůldne.

Jenže prej zase i na Rumouše se musí dostat čas, takže jsme se vydaly nazpátek a vzaly jsme to zase přes jinou civilizaci. Přešly jsme s davem lidí přes koleje a vydaly se korzovat. Jak říká pánčička tomu, že jdeme do domů s podloubím, kde jsou zase různý jiný krámky a chodějí tam lidi. A taky tam venku seděj lidi, jo? A ty lidi... ty lidi!! Voni tam jedi dortiky!! Taky bysem někdy chtěla dortika!! Ta pani tam měla moc pěknýho jednoho takovýho.... ale nic z toho nebylo. Bohužel. Ani do pekárny jsem nesměla, vinotéku mi zakázala, a taky kuželky jsem si nesměla jít zahrát. A pak prej že do civilizace se jde. Povidali, že mu hráli. To si představuju teda dost jinak.

Aspoň teda, že mě chválila, že se chovám moc hezky a je se mnou domluvení. Vlastně jsme si celou dobu hezky povídaly a bylo to prima. Tak doufám, že si zase někdy brzo vzpomene a vytáhne mě na šoping, páč co si budem povídat. Šopování, to prostě nás modelíny hrozně ba.